

Misuggused mõtted olid minno süddames, kui Roido Peter omma luggo sai otsani rälunud. Ma siis ütlesin temmale: „Tahhan sulle abbi anda ja Summala abbiga weel suremat, kui sa tead palluda. Panna tähhele, mis ma rägän. — —“ Siis hakkasin temma mele tuletama, et ta siit sadil ellunud ilma Summalata egga muud püüdnud kui rahha. Näitasin, kuidas sest keif temma willetsus tulnud, kuidas selle läbbi ta koddune ello, ta laste-kaswatamine ni kurri olnud, ta naene pattust pöörmata melega surnud, pojad enne aego hulla läinud, temma isjegi kurja ello sisse sattunud ja hinges praego weel tuim ja surnud, agga et selle ots on igga-wenne surm. — Mees kulis pealt ja jäi tiit aega mõtlema, agga siis hakkas jälle ennast wabbandama: „egga ma kurjem olle mitto teisi! — ütles, — teeb mitto nendafammuti, agga ellab priiskeste. Paljo on weel, kes tewad ennam kurja, warrastawad ja pettawad. Sedda polle minna teinud. Ets tö olle Summala käst, sedda teggin hõlega, agga minno tö jures ei olnud õnnistust! Ei tea mis mind nenda nuhhelda?“ Ma siis juhhatasin tedda, et ei pea teiste peale watama, waid iggäiks selle palgi peale mis omma filmas. Tulletasin ta mele, et tõteggeminne küll on Summala tahtminne, agga et Summal weel ennam tahhab, öeldes: te tööd ja pallo Summalat! Et sellepärast tö egga ta kasjo isjeennes-test weel õnnistust ei sada, waid et se tulleb Summala läest; ja et mitto küll omma töga rikkaks sanud agga on waesed ja willetsjad rikkad, kui tööd teggid ilma Sum-

malata. — Näitasin mehhele, et kui ta ei warrastanud egga petnud, ta sedda õmmeti ei teinud Summala armastusse pärrast egga temma auuks, agga et, kui öiete tähhele panned, temmagi sallaja wargussest ja mu üllekohtust lahti ei olle, waid peab tunnistama et waene pattune on! Nenda rälisime weel kuu, siis Peter wastas: „jah, ma ei wõi egga tahha omma süüid sallata, — agga nüüd on hilja, — ollesin enne pidanud pöramia!“ „Ei mitte, söbr! ni kuu, kui weel ellad, ei olle hilja pattust pöördä! tunni-tasin minna, — ja olled hulla läinud, olled pattudesse surnud, agga tänna weel wöid tõusta ja ellawaks sada. Ma ütlen sulle: Jesus Kristus, pattuste Önnisteggija, tahhab sindgi weel pattust peästa, ei temma sind põlga!“ Piddin siis weel ennam temmale Jeesusest rälima ja sedda ennam ta kulis, sedda ennam panni tähhele. Wimaks ütles: Summal isje teab, et mul wahhest ka olnud päwad ja tunnid, millal hing minno sees olli rõhhutud ja iggatses parremat. Agga ei ma jullenud ennam lota egga teadnud, mis minno suggune tohhiks lota. Nüüd tean, ja küllap Summal mind wasto wöttab!“ Ma siis weel kinnitasin temma lotust, maanitsesin tedda, nüüd wibimatta fojo miina, mitte ennam hulluda egga kerjata, waid kättega ennast toita agga ka Summalat palluda ja sest Pühha kirja ramatust, mis temmale andsin luggeda; küll sealt weel ennam tunda saaks, mis temma rahhuks tarwis lähheb. „Summal õnnistago teie armastust!“ ütles